

ROMÂNIA
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Completurile de 5 judecători

Decizia nr. 174/2018

Ședința publică din data de 03 octombrie 2018

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor cauzei, constată următoarele:

I. Acțiunea disciplinară

1. Prin acțiunile disciplinare înregistrate pe rolul secției pentru judecători în materie disciplinară a Consiliului Superior al Magistraturii sub nr. x/2016 și nr. y/2016, Inspekția Judiciară a solicitat să se dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare ("Legea nr. 303/2004"), pârâtei A. - judecător în cadrul Judecătoriei Panciu, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a), lit. c), lit. m) și lit. t) din aceeași lege.

II. Hotărârile instanței de disciplină

2. La termenul de judecată din data de 29 martie 2017, instanța disciplinară a admis cererea de conexare formulată de Inspekția Judiciară și a dispus reunirea cauzei ce formează obiectul Dosarului nr. x/2016 la cauza ce formează obiectul Dosarului nr. x/2016

3. Prin Hotărârea nr. 29J din 4 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. x/2016, secția pentru judecători în materie disciplinară a Consiliului Superior al Magistraturii, cu majoritate, a respins, ca neîntemeiate, acțiunile disciplinare conexe exercitate de Inspekția Judiciară împotriva pârâtei A. - judecător în cadrul Judecătoriei Panciu, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a), lit. c), lit. m) teza a doua și lit. t) teza a doua din Legea nr. 303/2004.

III. Recursul declarat împotriva hotărârii instanței disciplinare

4. Împotriva hotărârii menționate la pct. 3, a declarat recurs reclamanta Inspekția Judiciară, invocând motivul prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 C. proc. civ. și criticând hotărârea atacată pentru încălcarea sau aplicarea greșită a normelor de drept material, în ceea ce privește interpretarea dispozițiilor art. 99 lit. a), lit. c), lit. m) teza a doua și lit. t) teza a doua din Legea nr. 303/2004, raportat la probele administrate în cauză, pentru criticile arătate în continuare.

a) Abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. c) din Legea nr. 303/2004

5. Cu privire la primul act material circumscris abaterii disciplinare, recurenta-reclamantă susține că probatoriul administrat - declarațiile avocatului B. și ale martorilor C. - grefier arhivar, D. - aprod, E. - plutonier adjutant în cadrul Plutonului 2 jandarmi Panciu, F. - comandantul Plutonului 2 jandarmi Panciu, și înregistrările camerei de luat vederi amplasată în incinta arhivei - demonstrează faptul că, la data de 17 februarie 2016, în jurul orelor 9:40 - 9:45, în timpul programului de lucru cu publicul, fără niciun motiv întemeiat, pârâta a dispus jandarmilor să-l scoată afară din arhivă pe domnul avocat.

6. În mod greșit instanța disciplinară a reținut că tonul pe care pârâta s-a adresat avocatului a fost unul civilizat, în timp ce atitudinea acestuia din urmă a depășit cadrul în care trebuie să se desfășoare relațiile dintre avocați și președintele instanței. De asemenea, în mod greșit a reținut instanța disciplinară că avocatul a avut o atitudine nepotrivită, ironică față de pârâta judecător, deoarece, așa cum rezultă din declarațiile sus-menționate, pârâta a intrat în arhivă fără să salute și fără ca cineva să spună vreun cuvânt, l-a dat afară pe avocat, folosind un ton extrem de ferm și serios. Abia după ce a fost dat afară, avocatul a întrebat-o pe doamna judecător de ce procedează în acest mod și doar după ce pârâta a chemat jandarmul, a afirmat că poate va face o plângere penală cu privire la comportamentul acesteia, iar nicidecum pentru alte considerente. Totodată, reținerea instanței disciplinare că avocatul respectiv a avut probleme cu un client, fiind nevoit să rezilieze contractul de asistență juridică, nu are nicio legătură cu faptul că pârâta judecător l-a dat afară din arhivă pe avocat în timpul programului de lucru cu publicul, fără niciun motiv întemeiat.

7. Cu privire la al doilea act material circumscris aceleiași abateri disciplinare, recurenta-reclamantă menționează că, la data de 6 februarie 2015, în Ziarul G. a apărut articolul "O judecătoare și o avocată, la un pas de păruială de la o cerere

de amânare", în care autorul articolului arată că Judecătoria Panciu a fost în data de 23 ianuarie scena unui conflict între președinta instanței și o avocată. Se susține că, raportat la declarațiile judecătoarei H., jandarmului I. și avocatei J., instanța disciplinară a reținut în mod greșit că avocata J. a avut o atitudine ce depășește cadrul legal de exercitare a profesiei de avocat, întrucât a pretins pârâtei judecător să o primească în biroul său, insistând să lase o cerere prin care să justifice lipsa de la instanță, folosind un ton ridicat. Instanța disciplinară a omis să rețină faptul că, în acea perioadă, cererile de amânare a cauzelor nu se primeau la arhiva instanței, așa cum era firesc, ci era instituită o regulă în sensul că cel care formula o astfel de cerere trebuia să se prezinte personal la președintele de complet. În speță, conform practicii instanței, avocata J. s-a prezentat cu cererea de amânare la președintele completului de judecată, care era în același timp și președintele instanței, astfel că nu se poate reține că avocata a avut o atitudine ce depășește cadrul legal de exercitare a profesiei prin intrarea în biroul președintelui instanței. Abia după acest incident s-a schimbat practica instanței, în sensul că toate cererile de amânare sunt depuse la arhiva instanței, însă nu poate fi reproșat avocaților că intrau în biroul judecătorilor, din moment ce o cerere de amânare era primită doar dacă era prezentată personal președintele de complet, arhiva instanței refuzând să înregistreze astfel de cereri. Afirmă recurenta-reclamantă că este cert faptul că pârâta judecător a îmbrâncit-o afară din birou pe avocata J., la acest incident asistând judecătoarea H., care a fost nevoită să solicite intervenția jandarmului de serviciu.

8. Cu privire la celelalte acte materiale circumscrise abaterii disciplinare, recurenta-reclamantă arată că, din probele administrate, rezultă în mod neechivoc faptul că pârâta judecător are un comportament necorespunzător față de majoritatea personalului Judecătoria Panciu, fapt relevat de declarațiile date de judecătoarele H., K. și L., grefierele M., N., O., P. și Q. și conducătorul auto R.

9. În mod greșit a reținut instanța disciplinară că nu există probe suficiente și că nu este indicată data săvârșirii acestor fapte. Așa cum rezultă din declarațiile martorilor audiați în cauză, pârâta judecător țipă, jignește și ridică tonul tot timpul, astfel că acest lucru nu s-a întâmplat numai într-o anumită împrejurare, pentru a putea fi identificată data săvârșirii faptei. Mai mult, din înscrisurile depuse la dosarul cauzei, rezultă că pârâta judecător, încă înainte a fi numită președinte, a avut un comportament necorespunzător cu personalului auxiliar, însă faptele reținute în acțiunea disciplinară se referă la perioada de timp în care pârâta judecător este președintele instanței, respectiv în perioada ianuarie 2015 - iulie 2016, data promovării acțiunii disciplinare, acest aspect rezultând din declarațiile martorilor audiați în cauză.

b) Abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. t) teza a doua din Legea nr. 303/2004

10. Recurenta-reclamantă expune argumente în sensul că cererile de abținere formulate de grefiera M. au fost soluționate printr-o simplă rezoluție pe cerere a președintelui de complet, fără pronunțarea unei încheieri, și sunt reliefate anumite neregularități, precum: în sistemul Ecris, încheierile de soluționare a cererii de abținere și de amânare a judecării sunt înregistrate într-un singur document intitulat "încheiere de ședință" rezoluția din dosar referitoare la cererea de abținere a fost completată ulterior sesizării din oficiu a Inspecției Judiciare; ulterior admiterii cererii de abținere formulată de grefierul de ședință, la ședința de judecată a participat un alt grefier decât cel prevăzut în planificarea de permanență; deși în sistemul Ecris sunt menționate două cereri de abținere, doar ultima dintre ele este soluționată; deși nu a fost soluționată cererea de abținere, la ședința de judecată a participat un alt grefier din planificarea de permanență.

11. Într-un dosar, completul în compunerea căruia intră pârâta a admis cererea de abținere formulată de judecătorul cauzei și a reținut cauza spre soluționare, cu ignorarea dispozițiilor art. 98 alin. (3) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenumului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005.

12. Într-un dosar, deși a fost vizată cererea de abținere formulată de grefier în sensul înlocuirii cu grefierul din planificarea de permanență, hotărârea a fost pronunțată cu grefierul care a formulat cererea de abținere și, ulterior, a fost concepută, redactată și tehnoredactată cu grefierul din planificarea de permanență.

13. În completele de judecată constituite cu grefiera M. nu se mai formula nicio cerere de abținere în dosarele în care avocat al vreuneia dintre părți era avocatul B., ci participa direct un alt grefier.

14. Raportat la dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 303/2004, art. 126 alin. (2) din Constituție, art. 5, art. 16 și art. 17 din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenumului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005, recurenta-reclamantă susține următoarele: latura obiectivă a abaterii disciplinare rezidă în faptul că pârâta judecător nu a cunoscut procedura de soluționare a cererilor de abținere formulate de grefier, cu încălcarea art. 51 alin. (5) și art. 54 din C. proc. civ. și art. 68 alin. (4) din C. proc. pen. consecința juridică rezidă în impredictibilitatea modului de desfășurare a actului de justiție și faptul că grefierul-șef al instanței este pus în imposibilitatea obiectivă de a-și mai exercita atribuția prevăzută de art. 51 alin. (1) lit. f) din Regulamentul de ordine interioară al

instanțelor judecătorești, respectiv aceea de a ține evidența abținerilor și a recuzărilor; sub aspectul laturii subiective, pârâta a încălcat, prin ignorare, cu gravă neglijență, dispozițiilor legale și regulamentare menționate; caracterul grav al neglijenței este dat de necunoașterea unor norme elementare și notorii.

c) Abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. m) teza a doua din Legea nr. 303/2004

15. Prin modul de soluționare, în general, a cererilor de concediu și de învoire, precum și în special a celor formulate de grefiera M. și de conducătorul auto R. și prin procedura instituită de a primi personal, în calitate de președinte, corespondența adresată instanței (alta decât cea referitoare la dosare), pârâta judecător a încălcat și a ignorat cu intenție dispozițiile art. 1 din Regulamentul privind concediile judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1189/2016, art. 5 alin. (3) din Regulamentul privind concediile personalului auxiliar de specialitate și conex din cadrul instanțelor, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1309/2016, art. 44 alin. (3) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005, și art. 42 și art. 94 alin. (12) din Regulamentul de organizare și funcționare al instanțelor judecătorești, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1375/2015.

16. În mod greșit instanța disciplinară a apreciat că probele administrate în cauză nu dovedesc nerespectarea în mod nejustificat de către pârâta judecător a unei obligații cu caracter administrativ prevăzută de regulament în sarcina judecătorului și a reținut că fapta pârâtei judecător de pontare nemotivată a doamnei judecător H. și a grefierii M. s-ar încadra în abaterea disciplinară prevăzută la art. 99 lit. m) din Legea nr. 303/2004, în condițiile în care aceste fapte, sub aspectul analizat, constituie abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004.

d) Abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004

17. Cu privire la primele două acte materiale, recurenta-reclamantă susține că fapta pârâtei judecător de a modifica foaia colectivă de prezență în sensul menționării absenței nemotivate atât a grefierii M., în condițiile în care aceasta a prezentat certificat de concediu medical valabil, cât și a judecătoarei H., deși cererea sa de concediu fusese aprobată de președintele Tribunalului Vrancea, și a judecătoarei L., a cărei prezență în instanță a fost atestată prin declarațiile martorilor, constituie manifestări care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției săvârșită în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

18. Cu privire la al treilea act material, recurenta-reclamantă expune argumente în sensul că modul de lucru al pârâtei judecător a condus la o stare de tensiune și stres în cadrul instanței, așa cum rezultă din Raportul de control din 2014 al Inspecției Judiciare, Raportul de control întocmit de judecătorii de la Tribunalul Vrancea, declarațiile date de primul-grefier Q., grefierii P. și C., aprodul D. și judecătorii stagiați S. și K. Singurii grefieri care au declarat că atmosfera în instanță este normală, sunt T., U. și V., declarațiile acestora fiind apreciate ca subiective, întrucât sunt date de către grefierii agreeți de președintele instanței și cărora le este teamă să nu își piardă locurile de muncă. În aceste condiții, în mod greșit a reținut instanța disciplinară că faptele pârâtei judecător nu constituie manifestări care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției săvârșite în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

19. Cu privire la al patrulea act material, recurenta-reclamantă expune argumente în sensul că pârâta judecător a făcut afirmații necorespunzătoare atât despre un alt judecător al instanței, cât și despre grefieri, fie legate de activitatea profesională a acestora, fie despre familiile lor, a intenționat să facă cerere de rechemare din concediul medical în cazul unui grefier care era internat la Institutul Ana Aslan și are o atitudine șicanatorie în privința personalului auxiliar, așa cum rezultă din probatoriul administrat, iar instanța disciplinară a reținut în mod greșit că faptele pârâtei nu constituie manifestări care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției săvârșite în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

20. Cu privire la al cincilea act material, recurenta-reclamantă arată că probatoriul administrat relevă faptul că: la nivelul întregului personal al Judecătoriei Panciu există suspiciunea că discuțiile purtate cu pârâta judecător sunt înregistrate de către aceasta; în cadrul procedurii de evaluare, la Comisia de evaluare din cadrul Tribunalului Vrancea, pârâta a depus un stick conținând înregistrări ale unor discuții purtate cu personalul instanței, o copie fiind comunicată și inspectorilor judiciari care au efectuat cercetarea disciplinară în Dosarul nr. x/2016; pârâta judecător a solicitat specialiștilor IT din cadrul Tribunalului Vrancea să îi creeze un cont de acces în aplicația informatică pentru a putea urmări în timp real toate ședințele de judecată; pârâta judecător a recunoscut în fața inspectorilor judiciari că înregistrează unele discuții avute cu personalul instanței. Prin urmare, se afirmă că în mod greșit instanța disciplinară a reținut că fapta pârâtei de a înregistra discuțiile purtate cu judecătorii și grefierii, pe ascuns, fără consimțământul acestora, iar apoi de a folosi aceste înregistrări în alte împrejurări, nu constituie manifestări care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori

prestigiului justiției săvârșite în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

IV. Apărățile formulate în cauză

21. Intimata-pârâtă A. a formulat întâmpinare, prin care a solicitat respingerea recursului, ca nefondat.

22. În esență, cu referire la abaterile prevăzute de art. 99 lit. a), lit. c) și lit. m) teza a doua din Legea nr. 303/2004, se susține că, în mod corect, realizând o corectă aplicare a dispozițiilor legale incidente în raport cu probatoriul administrat, instanța disciplinară a reținut că nu sunt întrunite elementele constitutive pentru angajarea răspunderii disciplinare.

23. Cu referire la abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. t) teza a doua din Legea nr. 303/2004, intimata-pârâtă arată că în mod judicios instanța disciplinară a reținut că tehnoredactarea hotărârii de către un alt grefier decât cel menționat în hotărâre este o procedură ulterioară judecătii, la care, de regulă, participă grefierii dactilografii, iar înlocuirea în ședință a grefierii M. prin dispoziție administrativă nu are gravitatea cerută de lege pentru a atrage răspunderea disciplinară, nu a produs o vătămare gravă a drepturilor și intereselor părților și nu au fost încălcate cazurile de incompatibilitate a grefierilor.

V. Derularea procedurii judiciare în fața instanței de recurs

24. Recursul fiind de competența Înaltei Curți, a fost urmată procedura de filtrare prevăzută de art. 493 C. proc. civ.

25. Prin încheierea din camera de consiliu de la 25 iunie 2018, Completul de filtru a constatat că recursul îndeplinește cerințele de formă prevăzute de lege, iar motivele de casare invocate și dezvoltarea lor se încadrează în cele prevăzute la art. 488 alin. (1) C. proc. civ., astfel că, în temeiul art. 493 alin. (7) C. proc. civ., a admis în principiu recursul și a fixat termen de judecată pe fond la data de 24 septembrie 2018.

26. La termenul de judecată din 24 septembrie 2018 au avut loc dezbaterile, iar instanța, având nevoie de timp pentru deliberare, în temeiul art. 396 C. proc. civ., a amânat pronunțarea la 3 octombrie 2018.

VI. Considerentele Înaltei Curți

27. Analizând criticile formulate de recurenta-reclamantă Inspekția Judiciară, Înalta Curte constată că recursul este fondat pentru considerentele arătate în continuare.

a) Abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. t) teza a doua din Legea nr. 303/2004

28. Conform art. 99 lit. t) teza a doua și art. 99¹ alin. (2) din Legea nr. 303/2004:

"Art. 99. - (1) Constituie abateri disciplinare:

t) exercitarea funcției cu [...] gravă neglijență, [...]

Art. 99¹. - (1) [...]

(2) Există gravă neglijență atunci când judecătorul sau procurorul nesocotește din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual".

29. În mod corect instanța disciplinară a reținut că se circumscrie abaterii disciplinare analizate adoptarea unei decizii în afara oricăror prevederi procesuale sau pe baza unei erori macroscopice, pentru care un observator rezonabil (persoană informată și de bună-credință) nu poate găsi o justificare. Astfel, pot atrage răspunderea disciplinară numai acele greșeli care au un caracter evident, neîndoielnic și cărora le lipsește orice justificare, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale, iar respectiva greșală trebuie să fie evidentă, să aibă consecințe grave.

30. Sub aspectul laturii obiective a abaterii disciplinare, se impută pârâtei următoarele aspecte constatate în dosarele în care grefiera M. se afla în situația de incompatibilitate determinată de faptul că soțul său - avocatul B. - reprezenta una dintre părțile cauzei: (i) cererile de abținere formulate de grefiera M. fie erau soluționate prin rezoluție administrativă a pârâtei judecător, fie nu erau soluționate, iar la ședința de judecată participa un alt grefier; (ii) în unele cauze, în care, deși se afla în situație de incompatibilitate, grefiera M. era menționată ca participând la judecarea cauzei, iar hotărârea era ulterior concepută, redactată și tehnoredactată cu participarea altui grefier; (iii) în alte cauze, participa un alt grefier decât cel prevăzut în planificarea de permanență.

31. În acord cu instanța disciplinară, se constată că, în privința cererilor de abținere formulate de grefiera M., care nu au fost soluționate și nu poartă rezoluția pârâtei judecător A., probatoriul administrat nu relevă faptul că acestea ar fi fost

prezentate președintelui de complet anterior termenului de judecată în vederea soluționării.

32. De asemenea, întemeiat a apreciat instanța disciplinară că menționarea în hotărâre a grefierii M., ca participând la judecata cauzei, deși a fost înlocuită de un alt grefier, nu se circumscrie abaterii disciplinare analizate, ci reprezintă simple erori materiale în privința cărora există alte remedii procedurale. Totodată, operațiunile de tehnoredactare a hotărârii de către un alt grefier decât cel menționat în cuprinsul hotărârii sunt ulterioare judecării cauzei și sunt realizate, de regulă, de către grefierii dactilografici, astfel că nu se circumscriu abaterii disciplinare în discuție.

33. Pe de altă parte, este adevărat că, în dosarele în care avocatul B., soțul grefierii M., reprezenta una dintre părțile cauzei, înlocuirea grefierului fie pe cale administrativă, prin rezoluția președintelui completului, fie în mod direct, în absența cererii de abținere ori a unei soluții date unei asemenea cereri, nu s-a produs o vătămare a drepturilor și intereselor părților și nu a fost încălcat regimul incompatibilităților procedurale.

34. Însă, este lipsit de orice echivoc faptul că modul în care pârâta a înțeles să soluționeze incidentele procedurale referitoare la incompatibilitatea grefierului de ședință este contrar dispozițiilor ale art. 54 coroborat cu art. 51 alin. (5) din C. proc. civ. și art. 68 alin. (4) și (7) din C. proc. pen., care prevăd expres că abținerea se soluționează prin încheiere, iar nu prin rezoluție a președintelui de complet:

"C. proc. civ.

Art. 51. - Procedura de soluționare a abținerii sau a recuzării [...]

(5) Abținerea sau recuzarea se soluționează printr-o încheiere care se pronunță în ședință publică.

Art. 54. - Incompatibilitatea altor participanți

Dispozițiile prezentului capitol se aplică în mod corespunzător și procurorilor, magistraților-asistenți, asistenților judiciari și grefierilor.

C. proc. pen.

Art. 68. - Procedura de soluționare a abținerii sau recuzării [...]

(4) Abținerea sau recuzarea grefierului se soluționează de judecătorul de drepturi și libertăți, de judecătorul de cameră preliminară sau, după caz, de completul de judecată. [...]

(7) Încheierea prin care se soluționează abținerea ori recuzarea nu este supusă niciunei căi de atac."

35. Modul în care pârâta judecător a procedat reflectă o conduită de eludare conștientă și repetată a dispozițiilor procedurale lipsite de echivoc în privința actului prin care se soluționează cererea de abținere.

36. O atare conduită denotă neglijența vădită și constantă a pârâtei judecător în aplicarea dispozițiilor procedurale elementare, ceea ce relevă gravitatea modului deficitar de lucru adoptat de magistrat în contextul în care conformarea cu normele procedurale nu prezenta, în situațiile date și în raport cu volumul de activitate, niciun fel de dificultate ori complexitate pentru a putea fi luată în considerare existența unor circumstanțe de natură a conferi faptelor un caracter scuzabil.

37. Cu alte cuvinte, maniera de lucru a pârâtei constituie o gravă neglijență prin prisma consecvenței încălcării și raportat la faptul că este așteptată din partea magistratului respectarea cu strictețe a procedurilor elementare, cum sunt, în speță, cele referitoare la soluționarea incidentelor procedurale prin încheiere, iar nu prin rezoluție administrativă de către președintele completului ori, cu atât mai grav, prin omisiunea soluționării și înlocuirea nemotivată a grefierului de ședință.

38. Gravitatea neglijenței este dată și de înlocuirea grefierului de ședință de către grefierul din planificarea de permanență, fără a fi formulată ori fără a fi soluționată, prin încheiere, cererea de abținere a grefierului planificat să participe la ședința de judecată pentru a se cunoaște motivul înlocuirii acestuia.

39. O atare conduită, denotă nerespectarea inclusiv a obligației ce incumbă judecătorului de a respecta planificarea grefierilor în ședințele de judecată, planificarea de permanență și situațiile în care se procedează la înlocuirea grefierului planificat să participe la ședința de judecată.

40. Astfel fiind, modul în care pârâta judecător a înțeles să procedeze în privința incidentelor procedurale referitoare la incompatibilitatea grefierului de ședință relevă, pentru un terț observator rezonabil și diligent, care nu are nevoie de

cunoștințe de specialitate, o conduită arbitrară, care nu își găsește nicio justificare în actele cauzei sau în actele întocmite la nivelul instanței, împrejurare de natură a se circumscrie unei grave neglijențe în sensul art. 99 lit. t) teza a doua coroborat cu art. 99¹ alin. (2) din Legea nr. 303/2004.

41. În sensul considerentelor anterioare, sub aspectul laturii subiective, se reține în sarcina pârâtei culpa gravă conturată de neglijența inacceptabilă, pe care nici omul cel mai puțin avizat nu ar comite-o, de a proceda în mod repetat la nesocotirea unor proceduri elementare fără a putea fi identificată o justificare scuzabilă adecvată.

b) Abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. c) din Legea nr. 303/2004 constând în "atitudinile nedemne în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu față de colegi, celălalt personal al instanței [...], inspectori judiciari, avocați, experți, martori, justițiabili ori reprezentanții altor instituții".

42. Cu titlu general, întemeiat a reținut instanța disciplinară că, pentru existența abaterii disciplinare, este necesar ca, sub aspectul laturii obiective, judecătorul să fi avut o atitudine nedemnă față de unul dintre subiecții pasivi expres enumerați de textul de lege, atitudine manifestată în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu, iar, sub aspectul laturii subiective, este necesar ca atitudinea respectivă să fie asumată de judecător în mod conștient și voit sau acceptat.

43. Totodată, în mod corect a apreciat instanța disciplinară că se circumscriu noțiunii de "atitudine nedemnă" acele manifestări comportamentale de o anumită gravitate, contrare standardelor de conduită stabilite prin legi și regulamente în sarcina magistraților, respectiv art. 90 alin. (2) din Legea nr. 303/2004 și art. 18 alin. (1) din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor ("relațiile judecătorilor și procurorilor la locul de muncă și în societate se bazează pe respect și bună-credință"), art. 5 alin. (2) lit. b) și d) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești (judecătorii au îndatorirea de a avea un "comportament decent și civilizat în relațiile de serviciu").

44. Situația de fapt imputată pârâtei din perspectiva abaterii disciplinare este conturată de următoarele împrejurări expuse în acțiunea disciplinară: (i) pârâta judecător, în timpul programului de lucru cu publicul, fără niciun motiv întemeiat, a încercat și a dispus jandarmilor să-l scoată afară din arhivă pe domnul avocat B.; doamna judecător i-a comunicat avocatului că motivul pentru care îi solicită să părăsească arhiva instanței constă în faptul că vrea să țină ședință cu grefierii; întrucât avocatul a refuzat să iasă din arhivă, pârâta a sunat la jandarmul de serviciu pentru a fi evacuat cu forța; jandarmul de serviciu s-a prezentat la arhivă, l-a rugat pe domnul avocat să părăsească încăperea și, pentru că acesta a refuzat, a fost anunțat comandantul plutonului de jandarmi, care împreună cu alte 4-5 persoane s-au prezentat la arhivă; (ii) doamna judecător are un comportament necorespunzător față de majoritatea personalului judecătorei, fiindu-i reproșate afirmații denigratoare, depreciative sau insultătoare cu privire la persoane din cadrul instanței; (iii) doamna judecător folosește un ton ridicat în anumite împrejurări în relațiile cu personalul instanței.

45. Realizând propria apreciere a probatoriului administrat, Înalta Curte constată că circumstanțele de fapt nu relevă o atitudine nedemnă în sensul art. 99 lit. c) din Legea nr. 303/2004, pentru considerentele arătate în continuare.

46. Din perspectiva abaterii disciplinare, poate forma obiectul analizei exclusiv atitudinea manifestată de judecător (conduită verbală și non-verbală în derularea evenimentelor), iar nu aspectele referitoare la modul de îndeplinire a atribuțiilor funcției de președinte al instanței, precum decizia de a întrerupe programul de lucru cu publicul pentru a comunica anumite informații personalului instanței, solicitarea intervenției jandarmilor în contextul refuzului unei persoane de a părăsi arhiva instanței, verificarea îndeplinirii atribuțiilor persoanelor din arhiva instanței ori legalitatea și temeinicia solicitării de către o persoană a informațiilor cu privire la dosarele instanței.

47. Probatoriul administrat relevă faptul că atitudinea avocatului a depășit cadrul în care este de așteptat să se desfășoare relațiile dintre avocați și președintele unei instanțe. Sub acest aspect, se reține că avocatul nu a justificat motivul prezenței sale în arhivă în acele momente, neavând delegații în dosarele cu privire la care solicita date aprodului. Totodată, se apreciază că avocatul a avut o atitudine nepotrivită și ironică față de președintele instanței, reliefată inclusiv de aspectele declarate de avocat în fața secției în sensul că "în momentul în care doamna președinte m-a întrebat ce caut în arhivă, în calculator, este adevărat că i-am spus că vreau să fac o plângere penală", precum și în sensul că "dacă era un alt președinte, și nu doamna A., și mi-ar fi cerut să ies din arhivă, aș fi ieșit".

48. Se constată că, inclusiv în cererea de recurs, recurenta-reclamantă afirmă ritos că, din probatoriul administrat, rezultă faptul că pârâta judecător "a intrat în arhivă fără să salute și fără ca cineva să spună vreun cuvânt, l-a dat afară pe domnul avocat, folosind un ton extrem de ferm și serios". Or, nu pot fi calificate drept atitudine nedemnă în sensul art. 99 lit. c) din Legea nr. 303/2004 omisiunea de a saluta la intrarea într-o încăpere, decizia președintelui instanței de a cere publicului să părăsească arhiva instanței sau tonul ferm și serios folosit de pârâta.

49. În context, nu se poate face abstracție nici de faptul că, la momentul respectiv, relațiile dintre doamna judecător, pe

de o parte, și avocatul B. și soția acestuia - grefiera M. - pe de altă parte, erau tensionate pe fondul nemulțumirii doamnei grefier față de rezultatul evaluării pe anul 2014, așa cum corect a reținut instanța disciplinară.

50. Subsumat aceleiași abateri disciplinare se impută pârâtei judecător incidentul din 23 ianuarie 2015 cu doamna avocat J., în sensul celor arătate în continuare: (i) în ședința de judecată din data respectivă, pârâta judecător a prezidat ședința de judecată; în dosarul în care doamna avocat avea delegație de reprezentare, la apelul cauzei la prima strigare, grefierul de ședință a adus la cunoștința instanței că doamna avocat a formulat o cerere de strigare a cauzei la ora 11:30; deși celelalte părți ale cauzei s-au opus, instanța a admis cererea și a lăsat cauza la a doua strigare, la ora 11:30; ședința a fost suspendată în jurul orei 10:00, urmând a fi reluată la ora 11:30, pentru a fi apelate două dosare, printre care și cel în care doamna avocat solicitase lăsarea la a doua strigare, la ora 11:30; la ora 11:30, ședința de judecată a fost reluată, iar în cauza respectivă instanța a pus în discuția părților cererea de amânare a cauzei formulată de doamna avocat; întrucât părțile s-au opus, motivat de faptul că sunt persoane în vârstă, bolnave și sunt în imposibilitate de a se mai prezenta la alt termen, instanța a respins cererea de amânare; doamna avocat J. a arătat în declarația pe care a dat-o în fața instanței disciplinare că a venit la instanță în jurul orei 10:15 - 10:30, a mers în biroul pârâtei și i-a solicitat să strige dosarul atunci, părțile adverse fiind prezente; doamna judecător a refuzat, motivat de faptul că doamna avocat solicitase prin cerere scrisă strigarea cauzei la ora 11:30; în raport cu acest refuz, doamna avocat i-a solicitat doamnei judecător să-i primească la dosar o cerere prin care să arate că a fost prezentă în instanță la orele 10:15 - 10:30; deși doamna judecător i-a spus că nu are de ce să facă o astfel de cerere, doamna avocat a ieșit din birou, a întocmit cererea, revenind în biroul doamnei judecător; față de atitudinea adoptată de doamna avocat, doamna judecător i-a cerut acesteia să părăsească biroul; doamna avocat a afirmat, pe un ton ridicat, că este dreptul său să facă cerere și a lăsat cererea pe biroul doamnei judecător, moment în care pârâta a luat-o de umăr și a condus-o în afara biroului, după care a închis ușa.

51. În acord cu instanța disciplinară, se reține că atitudinea doamnei judecător nu poate fi calificată drept o atitudine nedemnă în sensul art. 99 lit. c) din Legea nr. 303/2004, ci o conduită care a fost provocată de insistența doamnei avocat de a fi primită în biroul judecătorului și de a-i fi primită cererea prin care justifica prezența sa în instanță în intervalul pe care îl dorea, cu ignorarea orei de strigare a cauzei la a doua apelare, dispusă de instanță tocmai în considerarea intervalului orar solicitat chiar de către doamna avocat prin cererea depusă la dosarul cauzei.

52. Celelalte fapte imputate pârâtei din perspectiva abaterii disciplinare analizate vizează tonul și afirmațiile folosite de pârâta judecător în anumite situații în relațiile cu personalul instanței.

53. Întemeiat a apreciat instanța disciplinară că aspectele imputate doamnei judecător au avut loc în contextul atmosferei tensionate din cadrul instanței, generată de schimbările pe care, după preluarea funcției de președinte al instanței, pârâta le-a promovat în activitatea instanței. Sub acest aspect, în acord cu instanța disciplinară se cuvine a fi menționat faptul că era de dorit ca pârâta să identifice mijloace de comunicare eficientă și constructivă pentru gestionarea reacției colectivului față de modificările intervenite în mediul de lucru.

54. În acest condiții, este esențial a se reține faptul că atitudinile imputate pârâtei în contextul atmosferei tensionate la nivelul colectivului nu îi pot fi imputate în mod exclusiv doamnei judecător, atât timp cât tensiunile existente au luat naștere cu participarea inerentă a unora dintre membrii colectivului.

55. Este de observat și faptul că aspectele relatate de martorii audiați, referitoare la discuțiile individuale cu personalul instanței, la solicitarea de note explicative din partea unor grefieri despre situații ce implică alți grefieri ori la schimbarea sarcinilor de serviciu și mutarea între compartimentele nu pot forma obiectul răspunderii disciplinare subsumat noțiunii de "atitudine nedemnă".

56. De asemenea, afirmațiile referitoare la pregătirea profesională a personalului auxiliar reprezintă judecăți de valoare, care sunt de dorit a fi evitate în conduita magistratului, caracterizată esențialmente de noțiunea de echilibru, dar nu pot fi calificate de plano ca reprezentând o "atitudine nedemnă" în sensul art. 99 lit. c) din Legea nr. 303/2004.

57. În ceea ce privește afirmațiile depreciative ori denigratoare făcute de pârâta judecător cu privire la persoane din cadrul colectivului, în acord cu instanța disciplinară se reține că acestea au fost relevate de declarațiile singulare ale unora dintre martori cu ocazia audierii în faza de cercetare disciplinară, fără a se indica data săvârșirii acestora și alte mijloace de probă care demonstrează existența lor, astfel că nu sunt dovedite dincolo de orice îndoială, așa cum impune standardul probei în materie disciplinară.

58. În consecință, se reține că nu sunt întrunite elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. c) din Legea nr. 303/2004.

c) Abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. m) teza a doua din Legea nr. 303/2004, constând în "nerespectarea în mod nejustificat [...] a altor obligații cu caracter administrativ prevăzute de lege sau regulamente".

59. În acord cu instanța disciplinară, se reține că, pentru existența acestei abateri disciplinare, este necesar, sub aspectul laturii obiective, să existe în sarcina judecătorului o obligație cu caracter administrativ prevăzută de lege sau înscrisă în regulamentul de ordine interioară și să existe o nerespectare a acestei obligații din partea judecătorului, iar, sub aspectul laturii subiective, este necesar ca nerespectarea acestei obligații să fie nejustificată.

60. În raport cu probatoriul administrat, situația de fapt reținută judicios de instanța disciplinară este conturată de următoarele împrejurări:

60.1. La data de 14 iunie 2018, pârâta judecător a respins cererea de concediu formulată de greșiera M. de acordare a unei zile de concediu pentru ziua de vineri, 17 iunie 2016, necesară în vederea prezentării la un control medical. Cererea a fost respinsă "având în vedere volumul de activitate, conform fișei postului". La data de 17 iunie 2016, judecător A. a repartizat greșierii M. 6 dosare în vederea tehnoredactării, dintre care greșiera a redactat 3 dosare, pe care le-a predat doamnei judecător. În aceeași zi, greșiera a solicitat o învoire de câteva ore, invocând starea de sănătate a copilului. Pârâta judecător a respins cererea de învoire, apreciind că motivul invocat nu este adevărat, fiind doar un pretext pentru neîndeplinirea de către greșieră a atribuțiilor ce-i fuseseră repartizate.

60.2. În pontajul întocmit pentru luna mai 2016, greșiera M. figura "absent nemotivat, pentru zilele de 16, 17 și 18 mai 2016", iar greșiera W. figura în concediu medical pentru data de 30 mai 2016. În fapt, greșiera M. a prezentat greșierii V. (înlocuitorul greșierului-șef se afla în concediu medical) un certificat medical pentru perioada 16-18 mai 2016. Greșiera V. a plecat în concediu de odihnă, însă, la întocmirea ulterioară a pontajului pentru luna mai, greșierul-șef, deși nu exista certificat medical, dar luase cunoștință (telefonic) despre concediul medical al greșierii M., a făcut mențiunea "concediu medical". Pontajul a fost modificat de președinta instanței A. în lipsa actelor doveditoare. Ulterior, greșiera M. a prezentat un duplicat al certificatului de concediu medical, însă pârâta judecător a refuzat modificarea pontajului. În pontajul din luna mai, greșiera W. figura în "concediu medical", deși în actele anexate exista doar o adeverință medicală. Greșiera W. a explicat că a avut probleme de sănătate și a adus la cunoștința conducerii Judecătoriei Panciu acest aspect, urmând să prezinte certificatul de concediu medical, însă nu a putut obține decât o adeverință medicală. La data de 06 iunie 2016, președintele Tribunalului Vrancea a emis Decizia nr. 17/2016 de modificare parțială a pontajului în privința celor două greșiere.

60.3. Greșiera M. a mai formulat cereri de învoire în timpul programului de lucru, cu motivarea că este însărcinată, în zilele de 7, 8 și 9 septembrie 2016, în temeiul art. 15 din O.G. nr. 96/2003, precum și o cerere de învoire pentru 35 de minute la data de 22 februarie 2016, motivată de faptul că a avut probleme cu autoturismul proprietate personală. Domnului R., pârâta judecător i-a aprobat mai puține zile din concediu de odihnă atât în anul 2015, cât și în anul 2016, deși solicitările au fost formulate pentru mai multe zile. Au existat și alte situații în care au fost aprobate parțial cereri de concediu, cum ar fi aceea în care un greșier a solicitat 8 zile de concediu și i-au fost aprobate numai 5 zile. În referatul întocmit de greșierul-șef, se atestă că "în mapa de concedii și învoiri pentru anul 2016, [...] nu sunt cereri pentru învoire formulate de greșierii U., V. și T. aprobate de președintele instanței, doamna A., cu toate că au existat zile în care aceștia au lipsit din instanță pentru câteva ore".

60.4. La data de 12 ianuarie 2015, doamna judecător H. din cadrul Judecătoriei Panciu a solicitat telefonic conducerii Tribunalului Vrancea 4 zile de concediu de odihnă, motivat de starea de sănătate gravă a tatălui său și arătând că președinta instanței, doamna judecător A. nu se afla la sediu pentru a-i aproba cererea. Din cauza absenței doamnei judecător H., doamna judecător A. a prezidat completele din zilele de marți și joi. În foaia colectivă de prezență pe luna ianuarie 2015 doamna judecător H. a fost pontată absent nemotivat în perioada 13 - 16 ianuarie 2015, iar doamna judecător stagiar X. a fost pontată absent nemotivat în zilele de 14 - 15 ianuarie 2015, 20 - 21 ianuarie 2015 și 23 ianuarie 2015. În punctele de vedere exprimate, doamna judecător H. a făcut referire la cererea de concediu adresată conducerii Tribunalului Vrancea, iar doamna judecător stagiar X. a arătat că, în perioadele de absență, a fost prezentă la Judecătoria Focșani, unde urma să-și desfășoare activitatea ca judecător definitiv, având în acest sens acordul președintelui Judecătoriei Panciu. În aceste condiții, președintele Tribunalului Vrancea a solicitat doamnei președinte a Judecătoriei Panciu refacerea pontajului, în ceea ce o privește pe doamna judecător H., solicitare respinsă de doamna judecător A.. La data de 5 februarie 2015, președintele Curții de Apel Galați, luând cunoștință de situația creată, a încercat o rezolvare telefonică cu doamna președinte a Judecătoriei Panciu. A fost refăcut pontajul doar în ceea ce o privește pe doamna judecător stagiar X.. În aceste condiții, la data de 6 februarie 2015, conducerea Tribunalului Vrancea a emis Decizia nr. 8/2015 pentru refacerea pontajului și în ceea ce o privește pe doamna judecător H..

60.5. Pârâta judecător a solicitat specialistului IT să îi configureze contul de poștă electronică al instanței și pe

calculatorul său, pentru a avea cunoștință despre toată corespondența sosită la instanță în acest mod, solicitare ce a fost efectuată. I se reproșează pârâtei judecătorești că nu a comunicat personalului instanței rezultatele cercetărilor efectuate de Inspecția Judiciară cu privire la întregul personal al curții de apel.

60.6. Din dispoziția doamnei judecătorești A., corespondența care are legătură cu dosarele este deschisă și predată la arhivă, iar cealaltă corespondență, indiferent dacă este adresată Judecătoriei Panciu sau unei anumite persoane, este prezentată nedesfăcută președintelui instanței.

61. Simplele susțineri din recurs nu demonstrează contrariul concluziei instanței disciplinare în sensul că, în cauză, nu există dovezi din care să rezulte că înscrisurile menționate la pct. 60.5 și 60.6 au fost primite personal de pârâta judecătorești, iar aceasta nu le-a comunicat persoanelor vizate.

62. Realizând o judicioasă interpretare a dispozițiilor art. 2 și art. 5 alin. (3) din Regulamentul privind concediile personalului auxiliar de specialitate și conexe din cadrul instanțelor, aprobat prin Hotărârea Plenului CSM nr. 1309/2016, art. 1 din Regulamentul privind concediile judecătorilor și procurorilor, aprobat prin Hotărârea Plenului CSM nr. 1189/2016, art. 44 alin. (3) și art. 94 alin. (12) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, secția pentru judecătorești în materie disciplinară a Consiliului Superior al Magistraturii a reținut că, de regulă, concediul de odihnă se efectuează în perioada vacanței judecătorești, existând posibilitatea ca acesta să fie aprobat de conducerea instanței și pentru altă perioadă, dar numai pentru motive justificate.

63. Astfel fiind, în acord cu instanța disciplinară, Înalta Curte reține că aprecierea doamnei judecătorești A. în analiza cererilor de efectuare a unor zile din concediul de odihnă în altă perioadă decât în vacanța judecătorească ori decizia de a aproba un număr mai mic de zile decât cel solicitat nu contravine de plano dispozițiilor menționate. Totodată, temeinicia raționamentului doamnei judecătorești în analiza caracterului justificat al cererilor de acordare a unor zile de concediu în cursul anului judecătorești nu poate forma obiectul analizei din perspectiva abaterii disciplinare în discuție.

64. Prin urmare, este atributul președintelui de instanță să cenzureze cererile de concediu și de învoire și să aprecieze asupra temeiniciei acestora, astfel că nu sunt întrunite elementele constitutive ale abaterii disciplinare, nefiind dovedită în cauză existența unei conduite arbitrare cu exces de putere din partea pârâtei judecătorești. În acest sens, este de reținut că nu există nicio dispoziție legală care să impună aprobarea cererilor de concediu și de învoire, astfel cum acestea au fost formulate cu excluderea dreptului de apreciere al persoanei căreia îi este conferită competența de rezolvare a acestor cereri.

65. Se cuvine a fi menționat faptul că aspectele analizate din perspectiva îndeplinirii atribuției președintelui instanței de a aprecia cu privire la cererile de concediu și de învoire expuse anterior s-au ivit în același context al atmosferei tensionate atât în cadrul colectivului, cât și în relațiile dintre pârâta judecătorești, pe de o parte, și grefiera M. și soțul acesteia, pe de altă parte.

66. Referitor la situația doamnei judecătorești H., în acord cu instanța disciplinară, se constată că probele administrate conturează concluzia că pârâta nu a avut cunoștință de cererea de concediu adresată de doamna judecătorești președintelui Tribunalului Vrancea, astfel că nu se poate reține în sarcina pârâtei o conduită specifică abaterii disciplinare analizate. Totodată, se constată că instanța disciplinară a reținut corect că probele administrate nu dovedesc situația expusă în acțiunea disciplinară în sensul că doamna judecătorești H. a venit din concediu medical pentru a participa la ședința de judecată din 8 martie 2016, ca urmare a cererii telefonice a doamnei judecătorești A. În recurs, intimata-reclamantă nu a indicat mijloacele de probă care fac dovada situației menționate și nu a administrat probe suplimentare sub acest aspect.

67. Se reține că probatoriul administrat nu demonstrează faptul că pârâta judecătorești ar fi deschis corespondența cu caracter confidențial destinată altor persoane sau nu ar fi comunicat corespondența destinatarilor, în timp ce împrejurarea că pârâta judecătorești avea cunoștință de relațiile și înscrisurile înaintate Judecătoriei Panciu prin poșta electronică nu contravine dispozițiilor art. 94 alin. (12) din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești, conform cărora "Celelalte cereri și acte de orice natură, inclusiv corespondența cu caracter administrativ, sosite prin poștă, curier, fax, e-mail sau prin orice alt mijloc de comunicare, se înregistrează în registrul general de dosare, registrul de intrare-ieșire a corespondenței administrative ori în registrul de evidență a petițiilor și se prezintă, după caz, președintelui instanței sau președintelui secției, dacă vizează activitatea acesteia, sau, atunci când cererea privește un dosar aflat pe rolul instanței, completului căruia i-a fost repartizată cauza sau grefierului de ședință, după caz. În cazul în care o cerere sau un act privește un dosar aflat pe rolul instanței în ziua depunerii, după înregistrare, grefierul registrator va preda cererea sau actul direct grefierului de ședință".

68. Totodată, întemeiat a reținut instanța disciplinară că situațiile analizate nu pot fi imputate pârâtei din perspectiva

încălcării dispozițiilor art. 42 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești (conform cărora primirea, înregistrarea și expedierea corespondenței, îndosarierea actelor, păstrarea registrelor, precum și alte lucrări cu caracter auxiliar, necesare bunei desfășurări a activității instanțelor sunt atribuții specifice grefei, registraturii și arhivei, iar nu președintelui instanței), art. 25 din Regulamentul privind concediile personalului auxiliar de specialitate și conex din cadrul instanțelor, aprobat prin Hotărârea Plenului CSM nr. 1309/2016 (conform cărora evidența efectuării concediilor este ținută de prim-grefierii sau grefierii-șefi), neputând a-i fi imputate nici aspectele referitoare la efectuarea mențiunilor corespunzătoare în sistemul ECRIS, atribuție care este dată în sarcina personalului auxiliar de specialitate.

69. Prin urmare, probele administrate în cauză nu dovedesc nerespectarea în mod nejustificat de către doamna judecător A. a unei obligații cu caracter administrativ în sensul art. 99 lit. c) din Legea nr. 303/2004.

d) Abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. a) din Legea nr. 303/2004, constând în "manifestările care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției, săvârșite în exercitarea sau în afara exercitării atribuțiilor de serviciu".

70. Sub aspectul situației de fapt, sunt imputate pârâtei următoarele fapte: (i) modificarea foilor colective de prezență în sensul menționării absenței nemotivate a grefierii M. și a judecătoarelor H. și L., în sensul celor expuse anterior, la pct. 60.2 - 60.4; (ii) modul de lucru al pârâtei judecător a condus la o stare de tensiune și stres în cadrul instanței; (iii) afirmații necorespunzătoare adresate personalului instanței cu privire la activitatea profesională, la circumstanțe personale, intenția de a rechema un grefier din concediul medical, precum și atitudinea șicanatorie a personalului auxiliar; (iv) suspiciunea că pârâta înregistra discuțiile purtate cu personalul, înregistrări puse la dispoziție chiar de către pârâtă în procedura de evaluare, la Comisia de evaluare din cadrul Tribunalului Vrancea; (v) urmărirea, în timp real, prin contul creat de departamentul de informatică juridică, a ședințelor de judecată de la Judecătoria Panciu.

71. În ceea ce privește aspectele referitoare la mențiunile din documentele întocmite la nivelul instanței cu privire la prezența personalului, instanța are în vedere considerentele expuse anterior, la pct. 62 - 66. Totodată, se reține că aspectele imputate pârâtei au fost generate de circumstanțele în care au fost comunicate, respectiv recepționate cererile de concediu formulate de persoanele în cauză, împrejurări ce nu pot fi calificate drept manifestări de natură a aduce atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției.

72. În sensul considerentelor arătate la pct. 49 și 53 - 54, modul în care pârâta a înțeles să exercite atribuțiile specifice funcției de președinte al instanței, sub aspectul modificărilor aduse în desfășurarea activității, și reacția inerentă a personalului de inerție la schimbarea intervenită în mediul de lucru, elemente care au generat o atmosferă tensionată în cadrul colectivului, nu pot fi imputate exclusiv pârâtei din perspectiva abaterii disciplinare în discuție.

73. În context, instanța disciplinară în mod judicios a reținut că, anterior preluării funcției de președinte al instanței de către pârâta judecător, personalul judecătorei era obișnuit să plece în timpul programului pentru a-și rezolva diferite probleme ori să formuleze cereri pentru efectuarea concediului de odihnă în alte perioade decât vacanța judecătorească, astfel că doamna judecător a manifestat reticență față de motivele invocate atunci când personalul instanței lipsea de la serviciu, cu precădere în situațiile în care aceste absențe impietau asupra desfășurării activității instanței.

74. Este necontestat faptul că asemenea situații tensionate nu sunt de dorit la nivelul unei instanțe, iar gestionarea unui asemenea complex de relații inter-umane este ideal a fi realizată cu succes de către conducătorul instanței, printr-o comunicare eficientă și conduită constructivă, caracterizate de echilibru și sobrietate. Însă, așa cum a apreciat și instanța disciplinară, aceste aspecte pot fi analizate în cadrul evaluării activității de conducere, nefiind identificate, în circumstanțele cauzei, elementele constitutive ale abaterii disciplinare analizate.

75. În același context, întemeiat instanța disciplinară a sesizat faptul că pârâta judecător nu a beneficiat de colaborarea și sprijinul conducerii tribunalului, care mai mult a încurajat atitudinea personalului din instanță, deși problemele semnalate ar fi fost de dorit să fie rezolvate la nivelul colectivului, prin comunicare și colaborare de bună-credință și echilibrate între părțile implicate. Or, conduita tuturor părților implicate în menținerea atmosferei tensionate la nivelul instanței, relevă în realitate un complex de conduite caracterizate de inerție la schimbare, orgoliu și sentimente revanșarde, care nu pot fi imputate exclusiv pârâtei din perspectiva abaterii disciplinare analizate.

76. În ceea ce privește fapta imputată pârâtei constând în înregistrarea discuțiilor purtate cu personalul instanței, probatoriul administrat nu demonstrează fără echivoc existența faptei, aspectele imputate pârâtei bazându-se pe supozițiile și bănuielile unora dintre martorii audiați în cauză, și nu există mijloace de probă care să demonstreze dincolo de orice dubiu susținerile referitoare la elementele constitutive ale acestei abaterii disciplinare imputate magistratului cercetat.

e) Individualizarea sancțiunii

77. Având în vedere faptul că, pentru considerentele arătate anterior, a fost constatată întrunirea elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) teza a doua coroborat cu art. 99¹ alin. (2) din Legea nr. 303/2004, Înalta Curte are în vedere, la individualizarea sancțiunii ce urmează a fi aplicată, dispozițiile art. 100 din aceeași lege conform căreia sancțiunea disciplinară se aplică proporțional cu gravitatea abaterilor reținute în sarcina magistratului cercetat.

78. Criteriul aplicării progresive a sancțiunilor disciplinare nu presupune de plano ca prima sancțiune disciplinară aplicată să fie cea mai ușoară dintre cele prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004.

79. În circumstanțele cauzei, se apreciază că reținerea în sarcina magistratului cercetat a abaterii prevăzute de art. 99 lit. t) teza a doua coroborat cu art. 99¹ alin. (2) din Legea nr. 303/2004 relevă existența unei neconformități cu standardele specifice funcției de judecător caracterizată de grava neglijență în exercitarea atribuțiilor de serviciu, prin încălcarea unor proceduri elementare, ca urmare a nesocotirii normelor de drept procesual în mod neîndoielnic și nescuzabil.

80. Neglijența neîndoielnică și nescuzabilă de care magistratul cercetat a dat dovadă în aplicarea unor norme procesuale elementare s-a manifestat în mod repetat, ceea ce imprimă conduitei imputate o gravitate suplimentară, comparativ cu situația în care o asemenea deficiență ar fi fost singulară și izolată în activitatea profesională.

81. În aceste condiții, caracterul repetat al gravei neglijențe, care nu este contrabalansat de circumstanțele individuale ale pârâtei judecător (faptul că nu a mai fost sancționată disciplinar și asumarea funcției de conducere), justifică aplicarea celei de-a doua sancțiuni ca severitate prevăzute de art. 100 lit. b) din Legea nr. 303/2004, constând în "diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu 20% pe o perioadă de 6 luni".

f) Soluția instanței de recurs

82. Pentru toate considerentele arătate, în temeiul art. 51 din Legea nr. 317/2004, reținând temeinicia motivului prevăzut de art. 488 alin. (1) pct. 8 C. proc. civ., sub aspectul aplicării în circumstanțele cauzei a dispozițiilor art. 99 lit. t) teza a doua coroborat cu art. 99¹ alin. (2) din Legea nr. 303/2004, Înalta Curte va admite recursul declarat de reclamanta Inspekția Judiciară, va casa hotărârea atacată și, rejudecând cauza, va admite în parte acțiunile disciplinare conexe exercitate de Inspekția Judiciară și, în temeiul art. 100 lit. b) din Legea nr. 303/2004, va aplica pârâtei judecător sancțiunea disciplinară constând în "diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu 20% pe o perioadă de 6 luni" pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) teza a doua din aceeași lege, urmând a respinge, ca neîntemeiate, acțiunile disciplinare conexe exercitate de Inspekția Judiciară împotriva pârâtei A., judecător în cadrul Judecătoriai Panciu, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a), lit. c) și lit. m) teza a doua din Legea nr. 303/2004.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

D E C I D E

Admite recursul declarat de Inspekția Judiciară împotriva Hotărârii nr. 29J din 4 octombrie 2017, pronunțate de secția pentru judecători în materie disciplinară a Consiliului Superior al Magistraturii în dosarul nr. x/2016.

Casează hotărârea atacată și, rejudecând:

- admite în parte acțiunile disciplinare conexe exercitate de Inspekția Judiciară împotriva pârâtei A., judecător în cadrul Judecătoriai Panciu;

- în temeiul art. 100 lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică pârâtei A., judecător în cadrul Judecătoriai Panciu, sancțiunea disciplinară constând în "diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu 20% pe o perioadă de 6 luni" pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) teza a doua din aceeași lege;

- respinge, ca neîntemeiate, acțiunile disciplinare conexe exercitate de Inspekția Judiciară împotriva pârâtei A., judecător în cadrul Judecătoriai Panciu, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. a), lit. c) și lit. m) teza a

doua din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Definitivă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 3 octombrie 2018.

Procesat de GGC - LM

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO